

РЕШЕНИЕ

№ 2159

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **551** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. С. А., ЕГН [ЕГН], адрес за призоваване: [населено място], район „Т.“, [улица], ет.1, ап.2 срещу Решение № 284738 от 25.11.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 130-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 12108/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №18-4332-011075 от 13.06.2018г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП на касатора а наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. /двеста лева/ за нарушение на чл.20 ал.2 ЗДвП.

С жалбата се релевират възражения за нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Касаторът изтъква, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения, довели до ограничаване правото му на защита.. Моли да бъде отменено решението на СРС и потвърденото с него НП.

Ответната страна – Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/ – Отдел „Пътна Полиция“, редовно призована, не изпраща представител, както и не изразява становище по същество на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че на 27.05.2018 г. около 12:55 часа в [населено място] С. А. управлявал лек автомобил марка „Хюндай” с ДК [рег.номер на МПС], движейки се по [улица]с посока към [улица]. Пътното платно на посочената улица пред болница „Т.” било разделено от бетонно разделителна ивица. Пред болница „Т.” поради движение със скорост, която не била съобразена релефа на местността, а именно с наличието на бетонна разделителна ивица жалбоподателят не успял да овладее автомобила и реализирал ПТП, като управляваният от него автомобил се ударил в бетонната разделителна ивица отляво, след което автомобилът се завъртял и ударил намиращите се отдясно спрямо посоката му на движение 9 броя тръбни ограничителни колчета, поставени на тротоара. На място пристигнал екип на ОПП-СДВР в състав П. Т. П. - младши автоконтрольор и неговият колега М. Т.. Бил съставен протокол за реализираното ПТП. След попълване на декларация от водача, в която същият декларирал обстоятелствата, свързани с настъпилото ПТП свидетелят П. Т. П. съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение с бл. № 439325/27.05.2018 г. за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на 13.06.2018 г. било издадено обжалваното наказателно постановление, с което за извършеното нарушение и на основание чл. 179, ал.2 пр.1 ЗДвП на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 200 лева. Екземпляр от НП бил връчено лично на А. С. А. на 25.06.2018 г., който 29.06.2018 г. депозирал и жалба срещу него.

За да потвърди НП, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а вменените нарушения се явяват доказани по несъмнен начин.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че процесното нарушение е безспорно установено. Не са налице посочените в жалбата касационно основания за отмяна на постановеното решение. Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Правилни и обосновани са изводите на СРС относно съставомерността на посоченото нарушение, както и относно размера на наложената санкция. В разпоредбата на чл.179, ал. 2 от ЗДвП е предвидено административно наказание за лице, което причини пътнотранспортно произшествие, поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1, ако

деянието не съставлява престъпление. Нормата препраща към чл. 179, ал. 1 от ЗДвП, като в посочената от наказващия орган т. 5 са описани следните нарушения: неспазване предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на въззивния съд, че действително А. С. А. реализира ПТП, като се е ударил в бетонната разделителна ивица отляво, след което автомобилът се е завъртял и удари намиращите се отдясно спрямо посоката на движение 9 бр. ограничителни колчета, като при избиране на скоростта на движение, която не му е позволила да овладее автомобила и да спре пред разделителната ивица, поради което е налице нарушение по чл.20, ал. 2 ЗДвП. Районният съд не е допуснал твърдените от касатора процесуални нарушения, тъй като е обсъдил в цялост доказателствата по делото. Наложено наказание е определено в закона в абсолютен размер, поради което не подлежи на преценка относно наличие на явна несправедливост като касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон или на съдопроизводствените правила, поради което е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 284738 от 25.11.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 130-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 12108/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.